

Gedicht Jarl – presentatie Witboek februari 2011

Witboek

Het was een regenachtige dag

Donkere grauwe wolken drijven voorbij
Ze kleuren het landschap
Een jongen alleen in zijn kamer

Al snel een lach op zijn gezicht
Hij voelt zich een met zichzelf
Een met de andere

Hij woont op zijn plek
Hij voelt zich als een stralende zon
Hij voelt zich begrepen

De regen voor de ramen verdwijnt
Hij opent de deuren van zijn kast
En het Witboek verschijnt

Hij laat zijn verleden achter zich
Hij stapt uit zijn schaduw

Het Witboek slaat handen in een

Zo is iedereen gelijk
In dag en nacht
Licht en donker

Nooit meer alleen

Jarl van Maltha
28-01-2011
Haarlem